

Рейчел Фелдер

Червона помада

ОДА ІКОНІ КРАСИ

Переклала з англійської Дарія Цепкова

ArtHuss

**Ти ж знаєш, як свистіти,
чи не так, Стіве? Ти просто
складаєш губи і... дмеш.**

Лорен Бакал

У ролі Слім Браунінг

«Мати чи не мати» (1944)

ГЛАМУР ГОЛІВУДУ

Без яскравої, спокусливої й елітарної червоної помади вже давно не обходиться жоден гламурний захід зі врученням нагород, «червона доріжка» чи вишукана вечірка. Багряний колір на губах невіддільний від наших уявлень про впливовість селебріті, розкішну елегантність і весь цей невловний шарм, що асоціюється з зірками Золотої ери Голівуду. Ця ера почалася наприкінці 20-х років, коли німе кіно поступилося місцем озвученому, – а завершилася наприкінці 50-х, коли на зміну кінотеатрам прийшло телебачення, що стало головним джерелом розваг для широкої публіки.

Ці майже тридцять років зірки Голівуду уособлювали ідеал жіночності, а попри те часто їхню зовнішність до невпізнаності змінювали макіяжем та іншими процедурами, створюючи бажаний образ, – від візуально «загостреного» підборіддя до високого чола. До яких би перетворень не вдавалися актриси, у кінцевому результаті на екранах сяяла ідеально доглянута краса: лискуче волосся, ретельно підскубані брови й виразні губи з бездоганно нанесеною червоною помадою – блискучою саме настільки, наскільки треба. Образ випромінював «зіркову» ауру: трохи відчуженості, загадковості, привабливості, – і жінки з усього світу прагнули приміряти цей образ.

Багато хто з найяскравіших зірок тієї епохи – Геді Ламарр, Дороті Ламур, Джин Гарлоу, Ріта Гейворт, Марлен Дітріх та Джоан Кроуфорд – носили майже виключно червону помаду. І який це мало ефект! Червоногарячі губи були ключовим компонентом їхнього публічного образу, їхньої краси, успіху і слави, що викликали таке захоплення.

Упродовж усіх цих років червона помада була неодмінною складовою уявлення про моду і красу, додаючи гламуру щоденним жіночим образам, ким би ці жінки не були – домогосподарками чи робітницями. Актриси з багряними губами підтримували цю культурну універсальність – вони з'являлися на екрані з такою помадою навіть граючи в історичних фільмах про періоди, коли її не носили. Вів'єн Лі грала Скарлет О'Гара у «Звіяних вітром» із бездоганно підмальованими червоною помадою губами, хоча історія її героїні розгорталася в часи Американської громадянської війни. «Чи червоні губи, чи ні – це залежить від моди того часу, в який знімалося кіно», – пояснює Дебора Надулман Лендіс, засновниця й директорка Центру вивчення дизайну костюмів імені Девіда Коплі при Школі театру, кіно й телебачення UCLA. – «Губи в кіно червоні тоді, коли перевагу червоній помаді віддають глядачки, решта не має значення».

Це можна назвати симбіотичним зв'язком: червона помада була в моді впродовж цілої епохи, і акторки носили її, щоб аудиторія асоціювала себе з ними, – а водночас присутність цієї помади на губах голівудських красунь збільшувала популярність продукту й надихала жінок купувати його більше й більше. Звісно ж, були й інші кольори помади, але червоний лишився найпопулярнішим. Наприкінці 30-х років, наприклад, бренд *Volupté* (наразі вже вибув із ринку) випустив два нові відтінки помади: червоний із провокативною назвою *Hussy* (англ. безсоромниця – прим. ред.) і скромний м'який рожевий, що називався *Lady*. *Hussy* продавалася успішніше, ніж *Lady*, більше ніж на 80 відсотків. У середині 40-х, коли *Max Factor* створила друковану рекламу з гламурними зображеннями Ріті Гейворт для нової лінійки помади, до асортименту додали три відтінки: чистий червоний, холодний червоний і рожево-червоний.

Хоча зірка популярності червоної помади потьмяніла у 60-х та 70-х, коли в моді був натуральніший образ, вона лишилася символом впевненості, гламуру й елегантності. Саме тому її обирають так багато жінок: проста червона помада – це синонім вишуканості. Висока шляхетність цього кольору робить червону помаду улюбленим аксесуаром для червоної доріжки – із нею приходять і Ріанна та Леді Гаґа, що задають моду й лишаються на її вістрі, і Джуліанна Мур та Наталі Портман, які віддають перевагу класичнішому стилю.

Для простих смертних червона помада, навіть у поєднанні з джинсами, робить повсякденний образ довершеним і продуманим, а обличчя без будь-якої іншої косметики – бездоганно доглянутим.

Silver Screen

February

10¢

6d in England

A black and white photograph of Clark Gable and Vivien Leigh. Gable is on the right, leaning towards Leigh on the left. He has his hands on her face, and they are looking at each other in a romantic, intimate pose. Gable is wearing a suit and tie, and Leigh is wearing a dark dress. The background is dark, making the couple stand out.

Clark Gable
and
Vivien Leigh

HOW TO BRING OUT THE CLARK GABLE IN ANY MAN!

**Він жадібно розкрив
своїми губами її, тремтливі,
і змусив усе її тіло здригнутися
від відчуттів, про які вона
навіть не здогадувалася раніше.
І перед тим, як їй голова
пішла обертом, вона вже знала,
що відповідає на його поцілунок.**

Маргарет Мітчелл
Звіяні вітром (1936)

МОЯ ЧАРІВНА ЛЕДІ*

**Коли день не вдався,
завжди можна
скористатися помадою.**

ОДРІ ГЕПБЕРН

НЕЙМОВІРНА КРАСУНЯ, ЧИС ВПІЗНАВАНЕ грайливе чуття стилю зробило її іконою елегантності, Одрі Гепберн уславилася своєю природною красою, грацією та непретензійним, але завжди бездоганним шиком. Її витончені риси та драматичний кольоровий контраст – темно-каштанове волосся й карі очі, густі брови, довга шия та порцелянова шкіра – якнайкраще підкреслювала саме червона помада. І справді, червона помада часто ставала центром уваги в ключових сценах її фільмів: «Миле личко», «Сабріна» та «Війна і мир». Цікаво, що у своєму найвідомішому фільмі, «Сніданок у Тіффані», вона носила набагато спокійніший відтінок – *Pink in the Afternoon* від *Revlon* (він, до речі, досі є в продажу). Але в цьому випадку червоний був би зайвим – поруч із великими сонячними окулярами та кількома разками перлів на шії. Звісно ж, Гепберн це знала.

* «Моя чарівна леді» (*My Fair Lady*) (1964) – фільм за мотивами твору «Пігмаліон» Бернарда Шоу, де головну роль грала Одрі Гепберн.

